

PsittaScene Vol. 18 nr 4 november 2006

Översättning Bo Gerre/Dan Paulsen

www.worldparrottrust.org
sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

Från ordföranden	2
Amasonland	3-5
Vänd andra kinden till	6-8
Brittiska veterinärer stödjer förbud	9
Donera pengar	10-11
Fågelvykort till EU	11
Ekoturism	11
Tycker du att du inte gör tillräckligt för din papegoja?	12-14
PsittaNytt	16-17
De vilda papegojorna på Telegraph Hill	18
Handla genom WPT	19
WPT allmän info	19
Papegojor i det vilda	20

Från ordföranden

Hej!

De som har varit medlemmar i World Parrot Trust ett tag, har undrat varför de inte har hört så ofta från mig under det gångna året eller så. Tyvärr har jag varit svårt sjuk men jag är nöjd med att ha återvunnit lite av hälsan och glad över att kunna skriva några ord.

I dessa tider har fågelinfluensan (H5NI) blivit ett bekymmer för oss alla (som framgår av tidigare PsittaScene). Dock har det temporära förbudet för import av fåglar till den Europeiska Unionen på grund av influensan skapat en verklig möjlighet att varaktigt stoppa importen av vildfångade fåglar för fågelhandeln. Detta är ett långsiktigt mål för trusten och har nästan otroliga fördelar när det gäller bevarande och välbefinnande.

Jag är även förtjust över att fonden på nytt är i stånd att erbjuda aktivitetsbidrag (Action Grants) till papegojprojekt, eftersom detta är ett fantastiskt sätt att uppmuntra intressant arbete med de arter, vilka har identifierats som mest i behov av stöd i Parrot Action Plan.

Vi vet att öronmärkta medel kan vara en livlina, såsom det hängivna arbetet (lett av Carl Jones) med mauritiusparakiten i Mauretanien har visat sig vara. Det var den första art, som fick stöd av pengar från WPT 1989 och populationen har sedan dess vuxit från bara en handfull till hundratals. Den står fortfarande inför utmaningar från införda arter och sjukdom men dess framtid har säkerligen avsevärt förbättrats.

Jag har nyligen åter kunnat besöka fåglarna här i Paradise Park (WPT:s hem i Cornwall, UK) och kan inte med ord beskriva hur trevligt det var. Voljärerna ser bra ur och fåglarna, däribland många papegojor men också tukaner, turakoer och fasaner, är ett nöje att i lugn och ro se på, när de ägnar sig åt sina dagliga sysslor.

Jag uppmanar er att ta er tid med de papegojor ni har i er tillvaro. Iaktta dem, lär er om dem och gör ert bästa för att ge dem fullödigt liv i gengäld för den glädje som de ger er.

Hälsningar

Michael Reynolds

Hedersordförande

Om vårt omslag

Framsidan: En sällsynt glimt av en vild blåpannad amasonpapegoja (*Amazona aestiva*) på boet i Argentina. Den lagliga skörden av tusentals av dessa fåglar skulle kunna få allvarliga följder för deras population. Ny forskning försöker besvara viktiga frågor om artens häckningsekologi och populationsdynamik. Hoppet är att god vetenskap skall vägleda skötselplanen och garantera den långsiktiga hälsan hos populationen. © Igor Berkunsky

Baksidan: Normalt från västra Ecuador och allra längst upp i nordvästra Peru har den rödhuvade kilstjärtparakiten eller körsbärshuvade parakiten (*Aratinga erythrogenys*) funnit ett nytt hem i ”vildmarkerna” i urbana San Francisco, Kalifornien. Flockens grundare var tidigare sällskapsfåglar som lyckades träffa på varandra och med tiden frodas, till mycken glädje för både deras grannar och besökare. Fotograferade på Telegraph Hill. © Mark B.

Amasonland – Argentinas ”ogenomträngliga skog”

Av Igor Berkunsky och Bérénice Charpin

Vi vaknar så tidigt som möjligt, omkring 5 eller 6 på morgonen, medan det fortfarande är mörkt. En av oss förbereder frukosten (te eller kaffe med kakor eller kex) medan de andra samlar all den utrustning som behövs under dagen: rep, selar, mätutrustning och vatten, mängder av vatten: åtminstone två liter per person. Du har inte lust att glömma något, eftersom de papegojbon vi studerar är långt borta från lägret. Ja! Vi tältar allesamman under hela häckningssäsongen (från mitten av oktober till början av mars – vår och sommar i Argentina).

Beroende på belägenhet är boträden förbundna med stigar som bildar ”spår” eller ”rundturer”. Spår kan vara så långa som 20 km från lägerplatsen och när du väl lämnar vägen bakom dig, kan du behöva gå en eller två kilometer genom den täta skogen.

Vi arbetar i par, var och en kontrollerar varje morgon ett dussin bon. När vi når det första boet har solen och temperaturen vanligen gått upp! Den mest spännande delen av dagen börjar: bokontroll i Chacoskogen. Denna tar många timmar och vi måste vara effektiva: data måste samlas snabbt så att ungarna inte störs och därför att vi måste vara tillbaka i lägret vid middagstid – det är omöjligt att utföra något arbete under dagens hetaste timmar. Temperaturen kan vara så hög som 49° C. Inte ens ödlorna vågar drälla omkring. Efter lunchen är det dags att bearbeta de data vi samlat in under morgonen, förbereda eftermiddagens aktiviteter och, naturligtvis, vila oss i våra hängmattor.

Från klockan fyra till mörkret faller (vid 8-9 på kvällen) beger vi oss ut igen för att inspektera bon eller göra observationer av vegetationen – detta kommer att göra det möjligt för oss att övervaka förändringar i födotillgången under säsongen. Den blåpannade amasonen (*Amazona aestiva*) är en av de mest populära sällskapsfåglarna i världen. Deras granna, interaktiva personligheter, talförmåga, och slående färger är några av de egenskaper, som kan göra dem till ett underbart sällskap. I naturen förekommer de i Argentina, Brasilien, Paraguay och Bolivia, Sydamerika. Vi har sedan 2002 studerat fortplantningsekologin och populationsdynamiken hos denna art i Chacoregionen i Argentina. Målet med vår studie är att bestämma de huvudfaktorer som påverkar fortplantningsframgång hos blåpannade amasoner i denna region. Denna information är särskilt betydelsefull för att bestämma den påverkan skörd skulle kunna ha på vilda papegojpopulationer. World Parrot Trust har nyligen beviljat avsevärda medel för vårt fältarbete under säsongen 2007-2007. Efterfrågan på papegojor som sällskapsdjur har lett till en betydande internationell handel. Uthålligheten hos och följderna av denna handel har utförligt diskuterats och analyserats. Papegojor utsätts för press från många håll, däribland förstörda habitat och tjuvjakt för handeln med sällskapsdjur. Effekten av dessa faktorer förvärras av den låga reproduktionstakten hos de flesta papegojarter som ett resultat av relativt hög ålder vid den första reproduktionen, små kullstorlekar, låg överlevnad hos ungar och ungfåglar, avsaknad av en andra kull, häckning som ej sker varje år och begränsande häckningskrav. Några tror

att uthålliga fångstprogram i några få fall skulle kunna vara möjliga för några papegojarter. Den blåpannade amasonen betraktas av några som en av dessa arter.

I Argentina häckar flertalet blåpannade amasoner i de torra skogarna i Chacoregionen, där vi gör vår studie. Denna tjocka, taggiga skog, lokalt kallad ”den ogenomträngliga”, domineras av lövträd, som erbjuder utmärkta bohålor. Den ogenomträngliga är även hemvist för en varierande fauna med jaguarer, navelsvin, myrslokar, jättelika bältor och mer än 300 fågelarter.

Nuvarande skötsel

Export av vilda blåpannade amasoner har förbjudits i alla länder utom Argentina, där så många ungar och vuxna fångas lagligt och exporteras varje år att deras populationer är potentiellt hotade. Från 1983 till 1991 har ungefär en halv miljon blåpannade amasoner godkänts av den argentinska regeringen för fångst för handeln med sällskapsdjur. Detta s.k. uttag nådde sin topp när enbart under 1985 omkring 75 000 tillstånd för blåpannade amasoner beviljades.

Efter ett fyraårigt totalförbud (1992 t.o.m. 1995) påbörjades en experimentell skötselplan under 1996. Av denna skapades en långtidsplan som fortfarande följs idag. För närvarande innebär denna plan fångst av ungar och vuxna enligt speciella regler (såsom fångst av alla ungar utom en i ett bo) och tillåter uttag av mer än 5 000 papegojor varje år.

Dock saknar detta program vetenskapligt stöd. Ingen omfattande forskning har utförts på biologin hos blåpannade amasoner och som ett resultat är mycket lite känt. Således är de flesta regler och principer för skötselplanen godtyckliga. Det nuvarande antalet ungar och vuxna som fångas varje år kan få en viktig påverkan på Argentinas population av blåpannade amasoner.

Amasonpapegojans ekologi

Vi har samlat in data om olika reproduktiva parametrar för blåpannade amasoner under fyra häckningssäsonger i följd och utvärderat:

1. överlevnad för bon och huvudanledning till misslyckade bon och
2. överlevnad för ägg, kläckningsbarhet och överlevnad för kycklingar i framgångsrika bon.

Vi har också studerat karaktäristika för bohåligheter, inklusive återanvändning under den följande häckningssäsongen och huruvida boplundring och borttagande av ungar påverkade återanvändning av hålor.

Blåpannade amasoner är mycket rörliga. Alla, utom några få, som häckar i Chaco lämnar sina häckningsområden i flockar efter att ungarna blivit flygfärdiga och säsongen för frukt och frön tar slut (mars- april). Vart dessa Chacos blåpannade amasoner tar vägen är okänt, även om det är troligt att de flyttar åt nordväst, där mogen frukt fortfarande finns att tillgå.

När de kommer tillbaka till sina häckningsområden i Chaco under september, börjar par av blåpannade amasoner att leta fram naturliga bohålor i ”Quebrachos” (Schinopsis- eller *Aspidosperma*-träd)¹ ofta med resultatet att de återanvänder sin håla från föregående år. Äggen läggs mellan oktober och december och de sista ungarna är flygfärdiga (men inte avvanda) i mitten av februari. En kull består i genomsnitt av 4 ägg fastän i allmänhet två ungar per bo överlever och blir flygga.

I den ”ogenomträngliga” skogen förekommer häckpar av blåpannade amasoner i stora antal. Vi arbetar med två grupper av bon: ”naturliga bon” belägna i Provincial Park (bon utan skattning av ungar) och ”skattade bon” i närbelägna områden där den lokala befolkningen deltar i det nationella programmet för skörd av blåpannade amasoner.

Vårt lag består av en permanent kärngrupp av fälttekniker och frivilliga (huvudsakligen biologistudenter) från olika håll i världen. Varje häckningssäsong söker vi intensivt efter bon. Vi påträffar bon huvudsakligen genom att iaktta uppträdandet hos häckpar och genom återbesök av håligheter som använts tidigare år. Varje träd mäts upp och beskrivs – 30-60 bon studeras varje år. Hittills har vi följt 140 häckningsförsök i 89 olika håligheter. Bon inspekteras i genomsnitt var tredje dag till dess att ungarna är flygfärdiga eller boet blir ett fiasko. Data om antal lagda ägg, äggstorlek,

¹ Träd med mycket hård ved. Quebracho = ”yxbrytare”. Övs. anm.

antal kläckta ungar och flygfärdiga noteras för att kunna bestämma hur häckningen lyckats. Dessutom övervakas ungens tillväxt och utveckling genom att använda standardvikter, mått och analyser av födan. Ungarna ringmärks och undersöks med avseende på ektoparasiter. Blodprov tas för DNA-analyser och endoparasiter. Vuxna ringmärks också och räknas och blodprov tas.

Vi studerar även vegetationen vilket tillåter oss att bättre förstå deras livsmiljö: vilka slags skogsdungar de föredrar, hur mycket föda som finns att tillgå, när varje fruktslag är tillgängligt, hur många användbara håligheter det finns, osv.

Viktiga resultat

En av de vanligaste metoderna för att skörda papegojor är att plocka några, men inte alla, ungar ur boet. Huvudargumentet till stöd för denna metod är att dessa ungar inte skulle överleva eller ha en mycket låg sannolikhet för att överleva, eftersom det i de flesta bon sker en naturlig minskning av kullen. Därför skulle i teorin ett partiellt borttagande av ungar inte ha någon större påverkan på antalet flygfärdiga ungar. I de flesta fall är emellertid detta antagande inte grundat på vetenskapliga data av god kvalitet.

Våra preliminära resultat visar några intressanta fakta om ”kullminskningsteorin” på vilken Argentinas skördeplan är baserad. Även om teoretiskt sett borttagandet av ungar inte påverkar antalet flygfärdiga ungar, fann vi bevis för motsatsen. I praktiken skördas ungar, när de är 40 till 50 dagar gamla och vi vet nu att vid den åldern är sannolikheten för överlevnad verkligen mycket hög. I själva verket var minskning av kullar som ett resultat av svält ganska ovanlig och begränsad till den första veckan efter kläckning. Därför skulle ungar plockade efter kullminskningsteorin högst troligt ha överlevt och blivit flygfärdiga. En annan viktig iakttagelse kom från vårt arbete, denna gång om återanvändning av håligheten. De håligheter, som inte blivit ordentligt reparerade (noggrant täckta med jord som försvinner efter några månader), återtas följaktligen inte påföljande häckningssäsong. Däremot har vältäckta håligheter återanvändningsfrekvenser liknande dem som iakttagits för hålor från vilka ungar ej har avlägsnats. Detta betyder, att det inte tycks uppstå någon direkt effekt av partiellt avlägsnande av ungar på återanvändning av håligheter. Denna iakttagelse ledde oss till att utföra utbildningsaktiviteter med papegoj fångare för att undvika att hålor förstörs i framtiden.

Ta fram modeller för inverkan av ”skörd” av ungar

Detta är den första långtidsstudie som gjorts av den reproduktiva ekologin hos blåpannad amasonpapegoja i Chacoregionen. Denna är en av favoritarterna för handeln med papegojor som sällskapsfåglar och Argentinas nationella program för lokal skörd medger export av ungefär 5 000 unga papegojor per år. Därför är de data som samlats in under denna studie viktiga för att kunna göra en korrekt modell av den inverkan fångst av ungar skulle kunna ha på papegojpopulationer. Våra resultat visar att ”skörd” av ungar inte påverkar återanvändning av hålor (förutsatt att hålan är riktigt reparerad). Eftersom emellertid ungar plockas efter det att naturlig minskning av kullen skett, medför detta en 50-procentig minskning av flygfärdiga ungar per bo. Våra resultat ger också data av god kvalitet över den reproduktiva ekologin för några av de viktigaste populationerna av denna art. Detta medger jämförelser med andra studier utförda på samma art på annat håll och med andra arter av samma släkte.

Efter att ha avslutat fyra häckningssäsonger har vi nu börjat fylla igen några av kunskapsluckorna för häckningsekologin hos blåpannade amasoner. Vi har fortfarande många säsonger kvar och mycket att ta reda på. Vårt hopp är att med den information, som vi kommer att ta fram, kommer en genomgång att göras av programmet för hantering av skörd för att garantera den långsiktiga överlevnaden av våra blåpannade amasoner.

Vår forskning är möjlig tack vare dem som har trott på den och stött den. Vi behöver klätterutrustning (rep, karbinhakar), mätutrustning (t.ex. vågar) och många andra ting såsom ringar för ringmärkning, digitalkameror, GPS-apparater, bärbara datorer osv. Vi behöver ständigt och tar tacksamt emot hjälp och kan kontaktas via aaestiva2002@yahoo.com.ar.

Tack till: Vår kärngrupp – Romàn Ruggera, Joaquín Carrera, Chantal de la Fournier, Sarah Faegre och Angel Nuevo González, vetenskapliga argentinska institutioner CIC och CONICET, University of La Plata, University of Buenos Aires, The World Parrot trust, The Amazona Society,

Parrot People Fundación and Parrots International, alla våra frivilliga och lokalbefolkningen (skogvaktare och grannar till reservatet) vilka har hjälpt oss under alla dessa år.

Bildtexter:

Den argentinska regeringens skötselplan för blåpannade amasoner medger skattning av alla ungar utom en i ett bo, en plan som endast kan utvärderas genom en noggrann studie av artens biologi.

Ungar vägs och tars, vinge och huvud mäts regelbundet till dess ungarna är flygfärdiga. Fjäderdräktens utveckling följs också noga. Dessa data hjälper forskarna att förstå hur de vilda ungarna utvecklas och växer över tiden.

Plastpåsar i treliters vattenflaskor utgör ett billigt sätt att avlägsna parasiter och utföra stickprovstagning. Även om de ser ut att vara nedslagna är ungarna oskadda och parasiterna faller av och ner i påsen för senare undersökning i laboratoriet.

När hål som görs för att skörda papegojor inte repareras omsorgsfullt, blir dyrbara bohålor oanvändbara för framtida häckning.

Eftersom äggen ruvas så snart de har lagts, blir skillnaderna i storlek uppenbar snart efter kläckning. Även om kullar på upp till sex ägg har noterats, innehåller en kull vanligen 4 ungar med i medeltal 2 som överlever till dess de är flygfärdiga.

Vänd andra kinden till Hycintarors fotoid:n är avslöjande Av Charles Munn Fil. dr

Norr om den brasilianska huvudstaden Brasilia, vid mötespunkten för fyra stater i nordöstra Brasilien – Piauí, Tocantins, Maranhão och Bahia - ligger ett 50 000 kvadratkilometers (motsvarande Costa Ricas yta) vildmark med drygt 300 meter höga röda klippor med toppar av buskklädda platåer, vilka varierar mellan 20 ha och 260 kvadratkilomär i storlek. Nedanför klipporna rullar breda, öppna dalar täckta av torra tropiska skogar, öppen skogsmark och gyllene grässlätter, översållade med 30 meter höga Mauritiapalmer. Genom dalarna löper klara strömmaromgivna av tätare galleriskogar, dominerade av dessa majestätiska palmer, som är favoritföda och botråd för den blågula aran (*Ara ararauna*) och favoritträd för nattvila och vistelse för världens största och mest imponerande papegojor – hyacintaran (*Anodorhynchus hyacinthinus*).

Högst uppe på platåerna eller mesas och överallt i dalarna gömmer tre andra palmarter sina stammar under jorden för att skydda den svårvunna biomassan från torr tidens bränder, vilka är typiska denna torra skog. Dessa palmer visar sina blad och nötsamlingar på marknivå. De stenhårda, golfbollsstora nöterna utgör hycintarans favoritföda (och nästan enda föda).

Den brasilianska regeringen har i denna region 2002 skapat världens största skyddade område av torr tropisk skog och döpt det till Parnaibas Källströmmars Nationalpark (Parque Nacional das Nascentes do Rio Parnaíba). Med drygt 0,7 miljoner hektar (1/3 av staten New Jerseys yta) skyddar denna park fler hyacintaror, manvargar och mer torr tropisk skog än något annat skyddat område i världen. För att sätta in detta i sitt sammanhang har världens våta tropiska skogar förstörts till 50 % sedan 1930, medan världens torra tropiska skogar till mer än 90 % har röjts för odling och boskapsbete. Följaktligen är denna stora park av utomordentlig vikt ur bevarandesynpunkt. De torra tropiska skogarna i centrala Brasilien är de absolut mest biologiskt varierade i hela världen och denna nya park är det bästa exemplet på denna variation. Gränsande till den östra utkanten av parken finns en privat egendom om drygt 1 000 hektar med torr skog och palmkantade strömmar, vilken tillhör den 49 årige Lourival Machado Lima. Sedan 1995 har Lima varit fältdirektör för ett bevarandeprojekt för hyacintaror och för närvarande är han värd för ett forskningslag, som utför den första studien i världen av reproduktionstakten för en skyddad population hyacintaror.

Sedan 1996 har Lima med stöd av Charles Munn, den ideella Tropical Nature Kaytee Avian Foundation, the Wildlife Conservation Society, den brasilianska ideella BioBrasil Foundation och Minnesota Zoo aktivt skyddat arorna på sin mark och i den omgivande drygt 40 000 hektar vildmark, av vilken den största delen numera är inne i den nya parken. Som en del av detta skydd har han och

hans grupp tillbringat en enorm mängd tid och ansträngning med att kamma genom avlägsna dalar efter palmnötsamlingar att lägga ut på utfodringsplatser på hans mark under icke häckningstid (februari t.o.m. augusti). Varje år sedan 1996 har flockarna vuxit sig allt större, då det skyddade området har avhållit fåglarna från att ströva omkring nära städer och smala vägar, där de kan bli skjutna (illegalt) av husbehovs- och ”sport”-jägare. Under 2005 och 2006 har vissa dagar antalet aror vid utfodringsplatserna överskridit 100 fåglar, ett tillfälle nåddes 105 individer, men mer normala antal besökande fåglar under morgon- och kvällsmatningar är 30-60 fåglar. Det är ofta 30-40 fåglar på marken samtidigt, alla i perfekt gyllene ljus, alla inom 9-16 meters avstånd från kamerorna till besökande fotografer, filmteam och utvalda eko-turister.

Efter att under flera år ha iakttagit fåglarna vid utfodringsplatsen, beslöt Lima och hans svägerska, Edilene Gonçalves Nobre, som är en tredjeårs biologistudent vid Universidade Estadualdo Piauí (UESPI) ett delstatsuniversitet, att räkna de individuella fåglarna på Limas marker med digital fotografi. Följaktligen tillbringade Gonçalves fem månader (februari t.o.m. april, 2005 och 2006) med att samla in data om denna stora population hyacintaror. Hyacinternas (och andra stora arors) näbbar gör dem individuellt identifierbara. De visar en enorm mängd information, eftersom alla är fulla med linjer, sprickor, skårar, prickar, v-formade mönster och oräkneliga andra små oregelbundenheter, som förändras mycket långsamt under ett antal månader. Gonçalves fann under en period av 2-3 månaders arbete, att dessa synliga oregelbundenheter på näbbarna tillät henne att bygga upp en unik, otvetydig, definitiv fotodossier för var och en av hyacintarorna i området.

Under räkningen 2005 fick Gonçalves viktig fotografisk assistans och utbildning i databehandling av näbbbilderna av Paula Linsemeier och Brett Backhouse, två generösa zoologer från Adelaide Zoo i Australien. Fotoräkningstekniken inbegrep användning av ett 600 mm, f4 Nikon-objektiv (kvar sedan WCS fotoräkningsarbete under det sena 80-talet i Manu, Peru) med en D70 Nikon-kamera för att på mycket nära håll fotografera näbbarna på åtminstone 197 hyacintaror.

Under 2005 kunde Gonçalves fotografera båda näbbsidorna på totalt 93 fåglar, av vilka sex visade sig vara nyligen flygfärdiga ungar från häckningssäsongen 2004-2005 (september- januari).

Efter att ha förbättrat sin teknik, fotograferade hon under 2006 båda näbbsidorna på 121 olika hyacintaror, av vilka sju var nyligen flygfärdiga ungar från häckningssäsongen 2005-2006. Märken, linjer och andra oregelbundenheter gick alltid lätt att matcha, när fotografierna hade tillräckligt bra kvalitet.

Under 2006 kunde inte 66 unika vänstersidor och 46 högersidor matchas mot motsvarande höger- och vänstersidor. Den övervägande andelen av dem, som slagit sig ner samtidigt som de visade den vänstra sidan, kan i allmänhet tyda på en preferens relaterad till de bästa flyktvägarna till säkra grenar i träden, vilka befann sig till vänster om fåglarna. Dessa överblivna vänstra näbbsidor representerar ett minimum av 66 andra unika fåglar och möjligen några fler (om några av de 46 överblivna högra näbbsidorna representerade individer, vars vänstra sidor aldrig fotograferats...). Eftersom det är troligt, att de flesta eller till och med alla de omatchade högersidorna hör till de 66 omatchade vänstersidorna, antar vi att fågelpopulationen under 2006 uppgick till ett minimum av $121+66$, eller 187. Nu när Gonçalves ytterligare har förfinat och förbättrat sin teknik, borde det vara möjligt att matcha nästan alla näbbsidor för att uppnå en ännu mer noggrann räkning efter avslutad häckning (februari t.o.m. juli) under den kommande säsongen 2007.

Under båda åren gick det lätt att upptäcka nya flygga ungar genom deras vana att burra upp fjädrarna på huvudet, slå med vingarna (en del av det typiska tiggandet hos ungar) och genom deras, i jämförelse med de vuxnas, relativt släta näbbsidor. De visade också mindre kantiga, mer rundade, något mindre huvudprofiler som ett resultat av deras mindre muskulära skallar. De kommer snabbt att bygga upp sina käkmuskler under de första veckorna efter att de blivit flygfärdiga.

Limas grupp av aravaktare (som skydda inte bara hans mark utan också mer än 40 000 hektar av de mest känsliga och djurrika delarna av nationalparken) känner till ungefär 12 hyacintarabon inom en radie av ungefär 30 km på Limas marker, men ännu så länge har det inte skett någon regelbunden fotografering av fåglarna vid deras bon för att testa huruvida det är samma fåglar häckar varje år i speciella håligheter. I de flesta fall skulle sådan fotografering vara svår, eftersom avståndet från

objektiv till bohåla skulle vara för stort för att medge god skärpa på näbblinjer och sprickor. Gonçalves i praktiken upptäckte att man fick tillförlitliga, användbara resultat av näbbfoton, när fåglarna befann sig i god belysning (inte i motljus) och på ett avstånd av 8-18 m från objektivet. Oftast var de flesta fåglarna nära gömslet på Limas mark normalt inom detta avstånd och kunde fotograferas för näbbundersökning.

När Gonçalves jämförde näbbarna på alla fåglar från 2005 år räkning med dem från 2006, fann hon, att flera av dem verkade vara mycket lika men inte identiska. För att bestämma om näbbsidor, som liknade varandra, i verkligheten tillhörde samma fågel vars näbb hade förändrats från ett år till ett annat, behöver man övervaka en tillgänglig, mindre grupp fåglar under hela året. Genom att ta nya foton med 2-4 veckors intervaller, kunde man undersöka de mycket gradvisa förändringarna av näbbarnas mönster under året. Eftersom vi inte kan förutse att vi kommer att kunna göra detta under 2007, gjorde vi förfrågningar om möjliga sätt att använda rynkor i skinnet runt basen på den undre näbbhalvan eller runt ögat för att jämföra fåglar från år till år utan att behöva följa de långsamma men stadiga förändringarna av deras näbbsprickor.

Carlos Yamashita, en utomordentlig brasiliansk fältbiolog, föreslog en originell metod, grundad på egenskaperna hos det gula skinnet hos hyacintarorna. Han rådde oss, att försöka fotografera från ännu närmre håll och att försöka studera de prickar av upphöjt skin runt hyacintarnas ögon inom ett avstånd av två till tre millimeter från själva ögat. Gonçalves började prova denna idé 2006 och hon tror att Yamashita kan ha rätt i att prickarna runt ögonen verkar vara oregelbundet fördelade runt urtavlan så att säga, och även uppvisade vissa oföränderliga vinklar. Under 2007 hoppas vi att kunna använda dessa prickar för att försöka bygga upp en ”ögonringsprickdossier” och matcha dessa ögonringsprickor med näbbarna. Därefter kommer vi under 2008 att kontrollera för att se om prickarna låter oss testa, huruvida de näbbar som ser mycket lika ut från år till år i själva verket tillhör samma fåglar. Gonçalves fann faktiskt, att om ljusförhållandena var goda, kunde hon med gott resultat fotografera dessa små prickar runt ögonen med 600 mm objektivet på ett avstånd av upp till 14 m, fastän ju närmare desto bättre.

Alla dessa tekniker är helt enkelt beroende av bra objektiv och fotograferingsteknik, kombinerade med noggrann sortering och jämförelse av bilderna. Genom att använda dessa enkla tekniker systematiskt, skulle vi snart kunna övervaka en population individuellt identifierbara hyacintaror under hela året vid deras matplatser och kanske till och med några fåglar vid utvalda, mer lättillgängliga bon. Vi skulle dessutom under högsäsong för dessa ätande flockar (februari till och med juli) kunna upptäcka enstaka fall av naturlig död genom att en viss fågel dyker upp gång efter gång utan sin partner. När partnern inte visar sig igen under säsongen, skulle vi anta att den har dött, därför att skulle verka osannolikt att en fågel, även om den plötsligt skiljt sig, skulle upphöra med att komma till matplatsen.

En annan synnerligen användbar tillämpning av denna näbbfotograferingsteknik skulle vara att försöka ta reda på, om samma hyacintaror år efter år häckar i samma låga, i högsta grad fotograferbara, traditionella trähåligheter i brasilianska Paranal, eftersom överraskande nog det inte ens finns tillförlitliga data för att behandla denna mycket grundläggande fråga.

Det är intressant, att 2006 års siffra av endast sju flygga ungar av ett minimum av 187 är en mycket, mycket låg rekryteringstakt. Vi tror inte, att vi har missat andra flygfärdiga ungar bland de 187 fåglarna under säsongen 2006 men vi skulle vilja fördubbla våra ansträngningar under 2007 för att säkerställa, att det inte skall var möjligt att räkna för få ungar. Eftersom bilderna analyserades på ett något annorlunda sätt 2005, är vi ännu inte säkra på att rekryteringstakten för den perioden eller hur den den kan jämföras med 2006. Lyckligtvis bör fotoanalysen i framtiden kunna framskrida med mycket större effektivitet nu när dessa tekniker har förfinats ytterligare. Vi tror, att den direkta räkning av flygfärdiga ungar i en stor population av vilda hyacintaror är en banbrytare och vi hoppas att kunna utsträcka detta arbete så, att det låter oss förstå hur populationsdynamiker i denna population och även bland andra individuellt identifierbara aror runt omkring i Amerika. Personer som vill delta i den dagliga fotoräkningen av hyacintaror på Limas marker bör ta kontakt med World Parrot Trust www.worldparrottrust.org eller Gonçalves edilenegnobre@hotmail.com De som bara vill fotografera dessa fantastiska fåglar för nöjes skull, var vänliga ta kontakt med Tropical

Nature Travel på liz@tropicalnaturetravel.com De resor som Tropical Nature Travel erbjuder till detta torra skogsområde erbjuder bland det naturskådning och fotografering i Brasilien.

Bildtexter

En ung hyacintara måste skaffa sig styrka och skicklighet för att kunna öppna hårda palmnötter.

Stora flockar hyacintaror samlas vid en palmnötsbuffé ordnad för att ge fascinerade eko-turister en exceptionell utsikt. Närbilder tagna från gömslet tillåter forskare att identifiera fågelindivider i flocken.

Bilder av båda sidor av näbben på en hyacintara visar en variation av unika drag. Närbilder av hög kvalitet av skinet omkring ögat kan visa sig vara ännu mer lovande än näbbbilder för individuell identifiering. De små prickarna runt ögonen förblir oförändrade över tiden till skillnad från näbben som ständigt förändras.

Charles Munn (till vänster) och Lourival Lima har arbetat tillsammans i fyra år för att skydda och studera hyacintarorna på familjen Limas marker.

Vilda hyacintaror kan behöva upp till 6 minuter för att öppna en enda palmnöt.

En grupp hyacintaror som äter sin favoritföda där palmerna visar sina blad och nötkvistar på marknivå.

Brittiska veterinärer stöder förbud

Av Sean Wensley BVSc MSc MRCVS, UK Vet. Surgeon

I maj 2006 inbjöds jag av British Veterinary Association Animal Welfare Foundation (BVA AWF) att hålla ett föredrag med rubriken "Välfärdsbekymmer för papegojor" vid organisationens årliga diskussionsforum i London. Organisationens vision är "att förbättra välbefinnandet för alla djur genom veterinärmedicin, utbildning och debatt". Vid detta forum är representanter från olika djurskyddsorganisationer närvarande. Detta var ett viktigt tillfälle för att dra uppmärksamhet till de oacceptabla förhållanden som papegojor i den internationella handeln med vilda fåglar utsätts för och för att öka medvetandet om de välfärdsproblem som iakttogs alldeles för ofta hos sällskapspapegojor i veterinärpraktiken. Forumet var även ett tillfälle för att försöka få BVA att stödja ett permanent förbud för import av vildfångade fåglar till den Europeiska Unionen.

BVA har förnyat sitt intresse för fågelhandeln som reaktion på ett fall av fågelinfluensa H5N1 i en brittisk karantänsanläggning, där importerade fåglar hållits. Som PsittaScenes läsare troligen känner till, ledde detta fall i oktober 2005 till ett tillfälligt förbud för import av vilda fåglar till EU och till att den brittiska regeringen beordrade en oberoende utredning av fågelkarantän (Dimmockrapporten). BVA diskuterade handeln vid sitt rådsmöte några månader senare och stödde välfärdsskäl till förmån för ett permanent förbud. Farhågor restes emellertid för att ett förbud skulle vara svårt att kontrollera och att handeln skulle drivas under jorden och därmed öka risken för införd sjukdom som fågelinfluensa (därför att karantän skulle undvikas).

Jag var bekymrad över att både BVA och Dimmockrapporten hade antytt, att det skulle råda ett inverterat förhållande mellan laglig och illegal handel – dvs. allt eftersom den legala handeln minskar, ökar den illegala – när det inte finns några bevis för detta. Tvärtom, forskning utförd under åren efter det amerikanska förbudet för import av vilda fåglar (1992 Wild Bird Conservation Act) visade tecken som tydde på att motsatsen gällde, eftersom illegal import hade minskat betydligt efter det att lagen hade trätt i kraft. Jag var angelägen om att detta skulle klargöras i min framställning på forumet och även att delegaterna inte skulle lämnas i tvivelsmål om det lidande och död fåglarna i handeln utsattes för.

Mitt framträdande vid forumet var 7 dagar innan ett beslut skulle tas om huruvida det tillfälliga beslutet skulle förlängas, fällas eller göras permanent. Jag tackade AWF för att jag blivit inbjuden att

tala vid en så viktig tidpunkt och uppmanade publiken att överväga att agera med en 7 dagars tidsgräns i åtanke.

Mitt tal omfattade 3 huvudområden av intresse som skisserats i EU:s Wild Bird Declaration, vilken kräver ett permanent förbud för import av vilda fåglar till EU av följande skäl:

1. Risk för infektionssjukdomar
2. Arters överlevnad (handeln hotar arter eftersom fåglarna tas från naturen snabbare än de kan reproducera sig och
3. Djurens välbefinnande

Under de rådande omständigheterna gavs största uppmärksamhet till djurens välbefinnande och jag gav en översikt över bekymmer för detta från fångsttillfället, till handlare, exportörer, internationell transport och karantän importlandet. Jag började med att beskriva fångstmetoder, vilka inkluderar fångst med kastnät av flockar, vilka lockats av tjuvdrade lockfåglar och användning av ”fågellim”, ett häftämne som applicerats på kvistar vilka fastnar i papegojornas fjädrar när de lyfter. Fångstmän, handlare och exportörer kan, förklarade jag, hålla fåglarna i utrustningar där dödligheten före export uppskattas vara 40-66 %. Detta hänför sig till dålig behandling, brisfällig tillgång på föda och vatten, sänkt kroppstemperatur (hypotermi), bristfällig ventilation, utbrott av infektionssjukdomar och aggression., Jag berättade för delegaterna, att före ankomsten till zooaffärerna kommer 6 av 10 vildfångade papegojor att ha dött.

Jag framförde min oro för att den ogrundade tron på att en ökning av den illegala handeln såsom en följd av ett permanent handelsförbud skulle vara ”oundvikligt” och jag vidhöll, att ett permanent förbud skulle vara lättare att övervaka än den nuvarande situationen, eftersom en ”inga-fåglar-tillåtna”-linje (med nödvändiga undantag) är lättare att tillämpa för gränsfunktionärer och inte kräver någon utbildning i att identifiera ett stort antal fåglar av liknande utseende. Jag betonade också, att den inflytelserika Dimmockrapporten endast framhöll sjukdomsaspekten på handeln, eftersom den hade skrivits som en reaktion på utbrottet av fågelinfluensa. Rapporten behandlade inte den allvarliga oron för bevarande och välbefinnande.

Som jag hade hoppats framkallade min framställning i viss mån diskussion och oro och det var med spänd förväntan, som jag följde händelserna på BVA de följande veckorna och månaderna. Jag inbjöds att bidra till ett andra Rådsdokument i ämnet vildfågelimporter och ämnet övervägdes på nytt vid ett möte med BVA Council i juli 2006. Det glädde mig att läsa en rapport från det mötet i Veterinary Record 10 dagar senare, vilken konstaterade: Rådet stödjer kraftigt ett permanent förbud mot import av vildfångade fåglar”. Inom några veckor publicerade BVA ett ställningstagande, följt av ett pressmeddelande (se PsittaScene Vol. 18 nr 3), som beskrev deras syn på import av levande burfåglar och ett krav på ett permanent importförbud för vilda fåglar. Jag var naturligtvis inte ensam ansvarig för detta fantastiska resultat men jag var utomordentligt tacksam mot BVAAWF för att ha givit mig möjlighet att höja medvetenheten om detta ämne vid en så kritisk tidpunkt. Jag var också dr. Jamie Gilardi, direktör för World Parrot Trust, ytterst tacksam för hjälp medan jag höll på med undersökningar för mitt framförande.

Det tillfälliga förbudet har nu förlängts till slutet av december 2006. BVA:s inställning kommer inte i sig att betyda slutet för handeln inom EU med vildfångade fåglar men utgör en kraftfull stämning att tillföra nära förestående beslutsmöten, vilka kommer att bestämma handelns framtid. Det är viktigt att BVA:s hållning delges beslutsfattarna och jag har haft nöjet att fortsätta att samarbeta med dr. Gilardi och World Parrot Trust för att fundera på effektiva metoder för att kunna uppnå detta.

BVA har fattat det rätta beslutet. Låt oss för fåglarnas skull hoppas, att EU kommer att göra det samma.

Citat: BVA:s inställning kommer inte i sig att betyda slutet för handeln inom EU med vildfångade fåglar men utgör en kraftfull stämning att tillföra nära förestående beslutsmöten, vilka kommer att bestämma handelns framtid.

Donera pengar? Tänk annorlunda!

Visst skulle det vara trevligt att få vara en, bland de få personer, som har ekonomisk möjlighet att hjälpa alla de hjälpbehövande områdena, som du är intresserad av och då med en inte försumbar donation av medel varje år? Dessa donatorer är underbara undantag men förekommer tyvärr inte som regel. Till WPT kommer de flesta av våra donationer i formen av många små donationer och utgör gåvor från många högt värderade medlemmar och supporters. De flesta beklagar att de helt enkelt inte kan ge mera. Lyckligtvis så verkar det som om att det dyker upp nya och mer kreativa sätt att samla in och ge pengar på och dessa medel kommer ofta från våra egna medlemmar.

Cykla för fåglarnas väl

Cyklister, löpare och initiativtagare, skriv upp det här! Om du är öppen för en utmaning så kan du överväga detta... För ett par år sedan startade WPT medlemmen Karen Poly och två vänner en ambitiös cykel resa till förmån för fåglarna. De cyklade drygt 75 mil från San Francisco till Los Angeles, Kalifornien under 8 dagar och samlade in väl över US \$4,000 i utfästelser till förmån för the World Parrot Trust. Den unge James Rosindell deltog även han i en sponsrad cykeltripp såväl som i andra kreativa aktiviteter till stöd för WPT.

Marie Pope och Eleanor McMahon genomförde ett sponsrat löparlopp vardera och samlade in £120 respektive £300. En annan företagsam ung dam, Lucie Lim, organiserade en sponsrad hoppstävling på sin skola.

Det fungerar med bilar och kameror också

En medlem sedan lång tid Lacy Hartford och hennes man Chris donerade nyligen sin bil till WPT. Bilen sålde vi snabbt via eBay till förmån för WPT. Lacy och Chris är bara några i raden av nya visionära supporters som kopplat ihop begagnade bilar och bevarande av papegojor. Scott Johnson var inte ens medlem av WPT när han kontaktade oss för ett par år sedan med en läcker liten röd sportbil avsedd för att doneras. Självklar var vår direktör Jamie Gilardi tvungen att utföra viss testkörning av bilen under själva leverans körningen men han satte snabbt upp bilen till salu och sålde densamma på eBay.

Andra kvalitetsobjekt kan också användas eller säljas. Ni kanske känner till Loretta Erickson och Mike Bowles fantastiska "Amazon" foton (se Papegojor i det vilda, maj och augusti 2005). Förutom att ha gjort det möjligt för oss att använda dessa läckra foton i *PsittaScene*, Loretta och Mike har även donerat kameror och tillhör till WPT, inte bara en gång utan två gånger! En del av denna högkvalitativa utrustning skickades till Brasilien för att användas av vårt fältteam som arbetar med Granadaamazonen och annan utrustning såldes online. Det behöver inte vara en läcker röd sportbil eller en extravagant kamera. Om du eller din vän har en bil, en båt, en kamera, en dator, etc. (i gott skicka, snälla) kontakta oss och vi kommer gärna att diskutera möjligheterna till donation och försäljning. Under vissa omständigheter så fungerar dessa donationer mycket bra. Små kvalitetsföremål kan utgöra värdefulla donationer. Vi fick lådor med föremål som ljusstakar, vaser och anteckningsböcker från en antikhandlare i London och vi hoppas kunna avhålla en loppis vid Paradise Park (UK) med dessa och andra saker som vi tacksamt tagit emot under åren.

Skänk pengar när du säljer!

Vi har nyligen upptäckt en grupp vid namn MissionFish som inte enbart gör det ekonomiskt försvarbart och effektivt för oss att sälja dessa donerade föremål på eBay utan de öppnar upp ett helt nytt område för att skänka pengar för er. MissionFish gör det möjligt för dig att sälja vad som helst på eBay och samtidigt avsätta en del av försäljningspriset (upptill 100%) till WPT. Man registrerar sig helt enkelt på www.missionfish.org en gång som "Community Seller" och därefter när du listar något till försäljning på eBay, så väljer du World Parrot Trust och väljer vilket procenttal av försäljningsvärdet som du önskar skall överföras till oss. De tar hand om resten mot en liten avgift vilken håller dem flytande som en icke vinstgenererande organisation.

Mobiltelefonfantast?

Har du tre gamla mobiltelefoner liggande i bokhyllan och en ny på gång? Behöver du alltid ha den senaste modellen med de senaste coola finesserna? Perfekt! Då kan du skicka de mobiltelefoner som

du inte använder till oss (även om de är sönder). Dessa små vanebildande möjänger innehåller inte bara för miljön potentiellt farliga ämnen, de innehåller även delar som kan återvinnas. I sann entreprenöranda så finns det ett företag (Ecophones) som har kommit på ett sätt att få ut en förtjänst ur gamla uttjänta mobiltelefoner och förmedla vinsten vidare till välgörenhetsorganisationer, medan man samtidigt på ett miljömässigt sätt återvinner materialet och på ett korrekt sätt hanterar de skadliga ämnena. Bor du i USA så kan du skicka dina uttjänta mobiltelefoner och batterier till Glenn Reynolds (se sidan 19)

Dela med dig av dina aktier (endast för USA)

Du har aktier eller fonder som har genererat en vinst.. och nu då? Du vändas över skatt och avgifter som väntar dig då du skall sälja? Men, visste du att du kan undvika dessa skatter, och få ett avdragsgill reduktion på inkomstskatten och hjälpa papegojorna genom att donera dina aktier till WPT? Då kan på detta sätt generera en mycket större donation och som en icke vinstdrivande organisation så behöver vi inte betala skatt på vinsten. Brilliant. En del av vårt galna skattesystem som faktiskt fungerar!

Affärsresenär?

Med alla dessa flygbolag som kommer på obestånd, är du inte orolig att dina intjänade poäng på ditt bonuskort skall bara försvinna någon dag? Puff och så är de väck! Vi har den perfekta lösningen – donera din intjänade poäng till WPT. Kevin Kendall från Marietta, Georgia, USA donerade nyligen tillräckligt med intjänade poäng att de räckte till en flygning över Atlanten.

Vi kan spara värdefulla medel i våra projekt genom att vi får använda dina intjänade och donerade poäng på flyget. Dessa poäng använder vi för att ta oss till konferenser, fältprojekt och möten.

Är du händig eller har kanske ett eget företag?

Du har alla dina papegojor eller kanske endast två bortskämda gojor – vi kan inte förstå hur du kan ha tid att göra något annat (än att sköta om dem) men vi förstår att du kan ha fallenheter och intressen som går utöver papegojor. Kanske skulle dina kunskaper eller din arbetsplats möjligheter kunna vara en tillgång för WPT. Till exempel Kevin Kendall, vår poängdonator för flygresor återkom till oss igen och donerade kostnaden för tryckningen av 1000 st av vår populära ”No Imports” klisterdekal.

Vykort för ett stopp av importen till EU:

Fortsätt att skriva

När vi var igång med att förbereda oss för de kommande mötena i Bryssel angående framtidens fågelimport blev vi angenämt överraskade när vi blev tillfrågade ”Varför slutade alla dess vackra vykort, med papegojor på, att komma till oss”? Detta var som musik för våra öron, då vi helt ärligt, var lite nervösa då vi gjorde vår kaxiga begäran till er att skriva. En syndafloed av vykort och brev till EU kommissionären där han blev avtackad för sitt beslut att temporärt stoppa importen av fåglar verkade vara en god ide. Men skulle det kunna slå tillbaka på oss? Uppenbarligen så gjorde det inte det. Ni har alla gjort ett stort intryck och vi tackar er. Och då det fortfarande pågår diskussioner i ämnet så går det fortfarande bra att skriva. Så snälla om du inte redan har skickat ett kort till kommissionären Kyprianou, ta dig tid att skriva några rader och uttryck din uppskattning för de miljoner fåglar som redan har räddats under året sedan detta viktiga beslut togs. Ditt kort kommer att vara en påminnelse om att medborgare över hela världen ägnar frågan uppmärksamhet och uppmanar till ett permanent stopp för handeln med vildfångade fåglar.

Adress: Mr Markos Kyprianou
Commissioner for Health & Consumer Protection
European Commission
B-1049 BRUSSELS Belgium

Ekoturism 15-21 februari 2007

Rancho Los Ebanos, Tamaulipas, Mexico,

Vi startar i Harlingen, Texas vid den berömda the Lower Rio Grande Valley och fortsätter till Los Ebanos, en fantastisk ranch vid Gulf Coast of Tamaulipas, Mexico, där fågelskådning av papegojor är helt enorm. Vi förväntas kunna se tre arter amasonpapegojor, *A. oratrix*, *A. autumnalis*, och *A. viridigenalis*.

- Rena bekväma stugor, smakligt anrättade lokala maträtter, gott om tid för att slappna av.
- Prisvärt för US\$1199 inkluderande, otroliga guideade fågelskådningar, mat och uppehälle men inte flygresa (retur till Harlingen, Texas) dricks eller restaurantbesök under vägen.
- Begränsat deltagarantal till 7 st. Reservationer 1 december 2006.
- Specialerbjudande Boka en grupp om 3-7 personer och få 50 dollar rabatt per person.

Bidra till bevarande. Dina pengar och entusiasm bidrar till bevarandet av ett hotat habitat. Se fåglarna i sin ursprungsmiljö! Kom till oss för en oförlömlig resa.

Marie Digatano
Vista de Pájaro Eco-tours
www.vistadepajaro.com
763.315.1749

Tycker du att du inte gör tillräckligt för din papegoja? Bli mer kreativ!

Av KAREN WINDSOR, Foster Parrots

Vår inställning till att hålla papegojor som sällskapsdjur har blivit väl etablerad över landet. Medan vi kommer att fortsätta argumentera för att papegojor skall vara vilda djur (i det fria) så är det faktiskt så att miljoner papegojor framlever sina dagar i människors hem och många miljoner fler kommer att födas in i ett liv i fångenskap under de kommande åren.

En stor procentandel av de fångenskapshållna fåglarna lever, missnöjda, sina liv under otillfredsställande förhållanden och miljöer som ofta leder till kompatibilitetsvärigheter mellan fågeln och dess ägare. Om vi skall hålla fåglar i fångenskap så är det viktigt att vi anstränger oss för att hålla dem under så bra förhållanden som möjligt och att vi lär oss hur vi kan erbjuda dem en kreativ omvårdnad över tid som kommer att resultera i harmoniska relationer och vi får papegojor som i sin tur är inrättade för ett liv i fångenskap och tillfreds med detta.

Då jag arbetar på ett räddningscenter får jag varje vecka dussintalet samtal från personer som vill lämna in sina fåglar till oss. Jag påminns då kontinuerligt om att dess vilda djur, förr eller senare generellt sett, tenderar till att inte anpassa sig som djur i fångenskap.

De två främsta orsakerna till att papegojor överlämnas till "rescuecenters" är:

1: Ägaren känner skuld över att behöva hålla dessa högst sociala och intelligenta flygande varelser i bur, och

2: Aggression från den fångenskapshållna och frustrerade papegojan.

Om en persons beslut att köpa en papegoja baserades på kvaliteten på den miljö som de realistiskt skulle kunna ha förmåga till att erbjuda eller villiga att erbjuda, så skulle det finnas betydligt färre personer som kände skuld i denna fråga och därmed färre som skulle ha ett behov av att göra sig av med arga papegojor. Och om de som värnar om papegojorna skulle kanalisera sin skuld på ett produktivt och konstruktivt sätt, så skulle de kanske kunna göra de nödvändiga förbättringarna som är nödvändiga för att hjälpa dem att behålla sina fåglar.

Territoriellt beteende och en kreativ burmiljö

Även om man köper den största araburen på marknaden så utgör den ändå en bristfällig miljö för ett djur som föddes till att flyga fritt. Men kan fåglar tycka om sina burar? Så klart de kan. Då de är territoriella av sin natur så tar papegojor sin bur i besittning. Men medan vissa burar är som ett hem, eller en tillflykt eller säkerhetszon så har andra mer karaktären av ett fångelse. Ibland är allt det som

behövs, för att göra en skillnad, en öppen dörr. Vi behöver bli mer kreativa för att kunna erbjuda miljöer som framstår som stimulerande, engagerande och naturliga för de vilda djur som vi lever med. För att skydda dem (och ibland skydda även andra) från faror, så är de flesta papegojor burhållna på ett eller annat sätt och detta under varierande tidsperioder. Som en konsekvens av detta så är inredningen/innehållet i buren eller den miljön som fågeln vistas lång tid i väldigt viktig ur miljösynpunkt. En variation av sittpinnar måste finnas för att fågeln skall kunna klättra, sitta tryggt under natten och för att erbjuda stimulans för fötterna. Naturliga grenar med både grov och slätare bark är ideala för att inreda buren med. Tygremсор, rep av hampa och sisal kan användas som grenar, gungor eller som simulerade klättrväxter. Det bör finnas gott om träleksaker att gnaga på, men dessa behöver ej inköpas i en affär. Även om färgerna på de leksaker som man köper i en affär är trevliga så brukar de oftast åtföljas av en saftig prislapp, och det för ett föremål som potentiellt kommer att reduceras till spån och småbitar inom loppet av några dagar. Bitar av obehandlat barrträd kan man göra hål i och sedan kan dessa träbitar hängas upp i rep och erbjuder då tuggbara leksaker till en billig penning.

En av de mest spännande saker man kan erbjuda sin papegoja är en pappkartong. Eller ännu bättre en låda inuti en låda som i sin tur ligger inne i ytterligare en låda. Detta upplägg erbjuder fågeln en möjlighet att ägna sig åt den utmanande aktiviteten att urholka en bohåla ur en stam. Om du lyckligtvis kan komma över en ihålig stam så utgör den, den ultimata boendeformen. Hopknutna nystan av skosnören erbjuder papegojor något att tugga på och de påminner om fjäderskaft. Rullar av papper till en kalkylator rullas gladeligen upp eller tuggas sönder. Munkparakiter (*Myiopsitta manachus*) är aktiva bobyggare. Erbjud dem en mängd smågrenar som de sedan kan bygga med i buren. Kakaduor älskar pussel, låt dem plocka isär leksaker av skruvar och muttrar. I motsats till vad som ofta framförs inom handeln med sällskapsdjur så är det inte lätt att sköta om papegojor på ett rätt sätt. De tillhör tvärtom de som är svårast. Att leva tillsammans med en papegoja ställer krav som iakttagelseförmåga, en livlig fantasi och en investering av mental energi om du skall kunna erbjuda aktiviteter och distraktioner som kommer att hålla fågeln sysselsatt.

Vid the Foster Parrots Sanctuary där de flesta papegojorna är friflygande, ser vi hur fåglarna försöker ta sig in i burar hela tiden. Burar som övergivits blir till åtråvärda miljöer eller utmanande domäner att utforska. Många gånger har vi bevittnat hur glada fåglar tagit sig in i burar men vi har även sett hur frustrerade, fientligt inställda fåglar har lugnat ned sig och blivit betydligt mindre aggressiva när de har befriats från ett bestående ”inburande”, eller mer väsentligt, när de har getts en valmöjlighet.

Atticus är en gulnackad amasonpapegoja (*Amazona auropalliata*), ca 15 år gammal som har varit hos Foster Parrots under 5 år. En tydligt solitär fågel. Han levde för en tid i en stor bur/voljär som gick från golv till tak (i rummet). Han var inte aggressiv och behövde egentligen ej sitta i bur. Men han gillade helt enkelt sin bur. Hans burdörr var alltid öppen. Emellertid, när vi tog emot ett par vilda och potentiellt farliga amasoner som behövde sitta i bur blev det så att Atticus fick flytta ut från sin bur. Han tillbringade de nästkommande veckorna med att försöka fundera ut hur han skulle kunna ta sig tillbaka in i buren. Vi erbjöd honom en väldigt attraktiv, medelstor bur med rund överdel som vi hade placerat i ett utmärkt läge framför ett fönster, men han ville helt enkelt inte ha den buren.

Till slut så släpade vi fram en monstros stor bur till Atticus. 2,40 m hög och 1,5 m bred och 1,50 m djup står den så mitt på golvet. Hans dörr är alltid öppen och han kommer och går som han vill men för det mesta så sitter hen i sitt lugn, lite triumferande, i sin stora bur. Å andra sidan så kan vi se på JoJo, en moluckkakadua (*Cacatua molucensis*). Efter att ha blivit konfiskerad från narkotikalangare och förvarats i butik under flera år och sedan ha passerat genom ett antal olika familjer, så har JoJo blivit bunden/präglad till sin bur. Vi placerade hans stora bur på en bra plats där två vittofsar och en annan moluck flög fritt och där personal och frivilliga arbetare passerade eller stannade för att prata med fåglarna. Vi stängde aldrig JoJos dörr. Folk kunde stanna till och prata med honom och sträcka sig in i buren och klappa honom

Han kunde från sin trygga plats observera relationerna mellan andra fåglar och människor utan att känna sig hotad eller isolerad. Han fick gott om leksaker som hängdes in i buren. Han var alltid välkommen att delta i aktiviteterna i rummet, och i sin takt så började han en bit i taget att utforska

rummet, bara lite grann till att börja med. Han kunde först sticka ut huvudet genom dörren, sedan huvudet och halva kroppen. Sedan kunde han sitta längre och längre stunder på toppen av sin burdörr. Han fick beröm när han interagerade. Snart började han gunga upp och ner och leka. När han lät höra sin kraftiga stämma var det som om han gjorde det inte för att dra uppmärksamhet till sig utan av glädje att höra sig själv. Ingen skrek åt honom för att han var högljudd. Ett år efter sin ankomst började JoJo lämna sin bur och gå eller hoppa runt lite komiskt som en kanin. Då han föredrog kvinnor, så började han efter ett tag att finna trygghet hos vissa personer och kunde ses ihop kurad i ett knä då och då. Han fann även stöd och gemenskap hos sina artfränder. Emellanåt så sökte han sig utanför sin bur och det var alltid utifrån hans eget val och denna förmåga hjälpte till att bygga upp hans självförtroende. Nyckel till att locka honom ut var att han placerades i det rum där det var mest aktivitet och där interagerandet med människor och andra kakaduor skulle stärka hans sociala förmågor. Även om han alltid hade möjligheten att dra sig tillbaka. De flesta av oss saknar finansiella resurser att konstruera riktiga utomhus voljärer. Detta skall dock inte avhålla oss från att skapa inomhusmiljöer som avsevärt kan förbättra en fågels livskvalitet. Börja med att hitta ett sätt att öppna burdörren. Extra rum eller verandor kan konverteras till fågelrum. Billiga nätramar kan installeras för att göra fågelrummet säkert utan att isolera det från resten av huset. Även ett hörn i vardagsrummet kan göras om för att passa en papegojas behov.

Vid Foster Parrots så lever de flesta fåglarna fritt med möjlighet att sitta på naturliga grenar som placerats tillsammans i intressanta konfigurationer och vissa hänger ned från taket. Mat och vattenskålar och leksaker är placerade vid grenarna. Ibland har grenarna placerats ovanför en fågels bur vilket ger en helt ny dimension och en möjlighet till att klättra och få lite höjd i tillvaron. Vi avråder för det mesta från vingklippning och anser inte att det är bra men vissa personer finner detta nödvändigt. Fåglar som har fått sina vingar klippta är oförmögna att lämna sina grenar, men de njuter ändå av ett mer naturligt sätt att leva högt upp på grenarna. Intressant nog så blir många av våra papegojor som har flygförmågan revirhävande över sina grenar och de gillar att stanna på dem.

Socialt beteende och rutiner

Det är papegojornas i höga grad sociala natur som gör dem till attraktiva sällskapsdjur och livskamrater. De är kapabla att överföra relationsskapande beteende till människor, vilket, i en fångenskapssituation är ett arrangemang att föredra före social isolering. Och även om vi älskar våra papegojor och vill göra allt i vår makt för att de skall vara lyckliga så är vi inte papegojor. Vi är människor, våra band är till andra människor och våra liv är fulla med ansvarstagande och andra saker som hela tiden tar oss bort från våra papegojor.

Papegojor är överlägsna i sin förmåga att anpassa sig till vår oförmåga som partners. Men vi har funnit att om en avvägd rutin etableras för våra fåglar så minimerar vi den stress och förvirring som en ostrukturerad värld annars skulle skapa. Resultatet blir oftast en papegoja som känner mindre behov av att ta kontroll över oss genom att skrika högt, och är mer tillfreds med sin omgivning. På morgonen: upprätta och underhåll samma rutin varje dag. Frukostrutinen med att göra i ordning maten, rengöra buren och kärleksfullt pyssla om papegojan är något som den måste kunna förlita sig på varje dag. Förmodligen så måste du sedan gå till arbetet eller göra ärenden under dagen. Din papegoja måste då veta att den måste underhålla sig själv under de kommande timmarna inne i sin bur.

Spela radio eller placera fågeln framför ett stort fönster där fågeln kan se vilda fåglar som äter och umgås, sådant kan utgöra en viktig del av din papegojas dag. När du så kommer hem från arbetet så är det tid för fågeln som gäller. Ta ut din fågel. Lek med honom och gör en stor sak över hur fin fågel han är. Han skall vara förmögen att förutse och räkna med denna speciella kontakt er två emellan. Direkt umgänges tid kan så följas av flera timmar då fågeln får vara ute med dig och din familj, men inte nödvändigtvis behöver den sitta på axeln eller armen. Ha en ställning i den del av huset som du tillbringar mest tid. En papegoja har behov av att vara involverad i dynamiken i sin flock. Vid middagstid efter att maten har lagats så kan fågeln tas med ut i köket och involveras i middagsrutinen. Papegojor är sociala ätare. De förefaller att äta bättre och acceptera hälsosammare mat när dessa födoämnen delas av övriga flocken. De trivs bättre med att äta ur din hand än utifrån en skål.

När så dagen har gått mot sitt slut så är det så läggdags även för fågeln. Detta skall ske vid samma tidpunkt varje kväll. Tänk på att papegojor behöver 10-12 timmars sömn varje natt. Vi rekommenderar att fågelns sovplats är undandragen från områden i huset som är mer trafikerade och helst i ett rum som kan göras mörkt, tyst och lugnt. Din papegojas naturliga sätt är att stoppa om sig själv för att övernatta varje kväll så en sovbur etablerar sig snart som en förväntad och efterlängtdel av slutet på dagen. Att veta vad som förväntas från oss och att veta vilket beteende som förväntas av dem själva ger en papegoja en känsla av kontroll över sitt liv som dess förmåga att bestämma om den skall vara inne eller utanför buren. Fågelhållning längre tillbaka i tiden brukade predika att man skulle agera med dominans och kontroll över en fågel genom vingklippning, förvara den konstant i buren och hålla dem på en höjd som var lägre än en persons huvud.

Men papegojor är inga hundar och de svarar dåligt på betvingande agerande. Deras vilda och instinktiva natur måste bli erkänd respekterad och hanterad därefter. Gör buren till en engagerande miljö genom att erbjuda pappkartonger, tuggleksaker och klätterrep.

Öppna sedan dörren. Släpp ut din fågel. Erbjud honom en voljär eller ett rum att flyga säkert i. Installera hängande grenar och placera dem ovanför huvudhöjd. Känner du skuld för att du är på arbetet hela dagen och din fågel är hemma alldeles ensam? Fåglar hör hemma i flock. Skaffa en fågel till. Två eller fler fåglar är inte dubbelt så mycket arbete som en fågel. De utgör endast hälften så mycket arbete. Vi tvingar våra papegojor att leva i vår värld och så förstår vi dem inte när de skriker biter, tigger, blir aggressiva, får fobier, plockar sig, stympar sig... Ibland är det nödvändigt att tvinga oss själva till att leva i deras värld innan vi kan förstå hur vi skall tackla frågorna om att ta hand om papegojor på ett kreativt sätt och underlätta deras liv att umgås med oss. Då vi vet att överlag så misslyckas folk med att hålla papegojor som sällskapsdjur, och vi förordar ej papegojor som sällskapsdjur. Vi är däremot väldigt motiverade att hjälpa folk förstå vilka behov deras fåglar har och hur man kan förbättra kvaliteten av den omsorg som kan ges. Vi vill ju att folk skall behålla sina fåglar. Här på räddningscentret så har vi begränsat med plats och utrymme.

Bildtext:

Om du inte kan erbjuda en ihålig stam, prova då att ge din goja en papplåda att utforska.

Bildtext:

Goffinskakaduor trivs i sitt rum som är utrustat med naturliga grenar, tuggleksaker och rep samt gungor.

Hängande naturliga grenar med leksaker och skålar kan vare en eftersökt miljö utanför buren.

En bur/voljär byggd från golv till tak, byggd i ett outnyttjat hörn, kan vara ett enkelt och billigt sätt att ge din fågel en rikare miljö och en store frihet.

Bli kreativ! Ge din papegoja en billig och underhållande leksak i form av en toarulle fylld med överraskningar och stäng enkelt till ändarna på rullen så att innehållet stannar kvar.

Utställningar, festivaler mm rörande papegojor

Parrot Festival 2007

James Gilardi kommer att tala i Houston 26-28 januari 2007. Se www.parrotfestival.org

The Parrot in Art

En serie av spektakulära papegojmålningar har radats upp inför den kommande utställningen, The Parrot in Art: Från Dürer till Elizabeth Butterworth, och som öppnar vid the Barber Institute of Fine Arts i Birmingham efter nyår. Utställningen kommer att invigas/öppnas den 25 januari av den världsberömda konstnären, illustratören och papegojålskaren Quentin Blake – och en av hans egna målningar kommer att finnas med på utställningen.

Utställningen pågår från 26 januari till 29 april 2007, och det kommer att vara en stor tilldragelse i konstnärers och papegojetermer.

Papegojor som de avbildats av en bred skara konstnärer från Rennessans till nutid, kommer att förevisas, inkluderande målningar av Albrecht Dürer, Tieplolo, Sir Joshua Reynolds, poeten Edward Lear (en hängiven zoologisk illustratör, som ni vet), Roberts såväl som Quentin Blake. Utställningen kommer att kulminera i en serie av stora färgglada papegojillustrationer av den största nu levande papegojkonstnären, Elizabeth Butterworth.

Dessa målningar och många andra kommer att visas i en färgglad och glättad katalog, och katalogen kommer att kunna köpas. Kuratorn för utställningen, professor Richard Verdi, är själv en papegojålskare/ägare och en WPT medlem. Professor Verdi kombinerar sina två passioner i livet – konst och papegojor, i denna markbrytande utställningen och som syftar till att öka medvetenheten om dessa färgglada, utåtriktade, intelligenta och fascinerande fåglar.

Under utställningens gång kommer det att avhållas en serie föreläsningar rörande papegojor i konsten, såväl som den dag då utställningen får nytt liv genom ett besök av många riktiga papegojor.

Papegojnytt

Ett hårt slag mot Storbritanniens marknader för sällskapsdjur.

En helomvändning av regeringen medför ökat tryck på de som handlar med sällskapsdjur på djurmarknader i Storbritannien. Till följd av ett nytt prejudicerande utslag så har motsvarigheten till Jordbruksverket (DEFRA) tillkännagett att man kommer att ta till nya åtgärder för att få stopp på den kommersiella handeln med djur på marknader för sällskapsdjur, åtgärder som kommer att inlemmas under the Animal Welfare Bill, (AWB). Tillkännagivandet har erhållit ett vitt och brett stöd.

Medan kommersiell försäljning av djur kommer att förbjudas så kommer försäljning av bla. Koi karpar, brevduvor och hönsfåglar att undantas men där kommer en lokalt utfärdad licens att behövas. Ben Bradshaw, Minister for Animal Health and Welfare, uppgav: "Enligt min uppfattning så kommer de nya och reviderade åtgärderna avseende marknader för sällskapsdjur, tillsammans med vårt förslag om att höja standarden allmänt vid försäljning av sällskapsdjur samt introduktionen av påföljder för vanvård eller misskötsel av sällskapsdjur, att erbjuda det bästa skyddet så här långt, för djuren på djurmarknader för sällskapsdjur.

Marknader för sällskapsdjur som inte innefattar försäljning av djur, eller som innefattar försäljning av djur men inte under yrkes- eller affärsmässiga former, kan fortsätta utan att behöva ansöka om en licens eller tillstånd. Liberal Democrat Rural Affairs Spokesperson, Baroness Miller uppgav: "Djurålskare skall vara nöjda över regeringens tillkännagivande, det är endast de som vanvårdar djur som kommer att var ledsna. Risken för djurhälsan är uppenbar vid kommersiella marknader för sällskapsdjur såväl som risken för hälsan hos allmänheten. Många grupper som månar om djurens rätt har arbetat för detta under en lång tid. Emellertid, så behövdes det ett utslag i rätten för att få regeringen in på rätt väg".

Källa: www.ukpets.co.uk

Papegojor kallar sina ungar vid namn

Med en upptäckt som troligen kommer att påverka debatten om språkbruk bland djuren, så har forskare i Tyskland upptäckt att papegojor enligt som det förefaller, ger sina ungar individuella namn. Beteendevetare som forskar på djur vid universitetet i Hamburg uppger att ögonringad sparvpapegoja använder ett distinkt rop för var och en av ungarna och där inte två ungar får det samma "namnropet". Denna lilla sydamerikanska papegoja har även namn för sin partner. "Fåglarna använder exklusivt ett speciellt läte för en särskild fågel och aldrig för en annan fågel" uppger Dr. Rolf Wanker, chef för Hamburg University Zoological Institute's laboratorium för beteendeforskning.

Källa: © ERNEST GILL, Aug 06, 2006 dpa - Deutsche Presse-Agentur

AU \$ 3.2miljoner avsättes för att rädda kontroversiell papegoja

Regeringen i Australien kommer att avsätta 3,2 miljoner australiska dollar för att säkra framtiden för den orangebukade parakiten i Australien. Denna sällsynta fågel har "använts" av Environment Minister Ian Campbell för att förhindra etableringen av en stor vindkraftpark i staten Victoria.

Senator Campbell uppgav idag att pengarna, som skall användas under de två kommande åren, utgör den största federala investeringen som någonsin gjorts till förmån för en hotad art.

” Den orangebukade parakiten anses vara en av världens sällsyntaste och en av de mest hotade arterna i världen, med endast ca 50 häckande par kvar, såvitt känt är. Detta antal placerar fågelns i samma kategori som den jättepandan och den sibiriska tigern” uppgav Campbell.

Ett avsevärt ökat ekonomiskt stöd från regeringen kommer att underlätta arbetet med att skydda, förbättra och utöka artens nyckelhabitat över hela utbredningsområdet. Senatorn uppger att arten står inför en hel del stora hot som förlust av habitat och förändrat habitat, predatorer, att fåglar avlider till följd av att de kolliderar med strukturer som människan byggt och naturkatastrofer som stormar. Två gånger om året färdas parakiten tvärs över sundet Bass Strait mellan sina häckningsområden på ön Tasmanien och sin uppehållsplats om vintern i kustområdena i staten Viktoria och South Australia. ” Som varande en av ett litet antal flyttande/migrerande papegojor, så är denna fågel en riktig kämpe. Varje år så genomför den den ornitologiska motsvarigheten till segeltävlingen Sydney till Hobart – det är varje australiensares skyldighet att hjälpa denna fågel att överleva för kommande generationer.”

" Det framstår som klart att framtiden för denna art är beroende av att vi gör mycket mer för att skydda dess habitat” uppgav senator Campbell. Källa: EWIN HANNAN , aug 2006

Turbiner flyttas för att skydda en parakit

Federal Environment Minister Ian Campbell har vunnit en koncession från den som utvecklat vindkraftparken Bald Hills wind farm i delstaten Victoria, Australien. Bolaget har gått med på att flytta sex vindkraftverk bort från den potentiella flygleden för den orangebukade parakiten. Senator Campbell stoppade vindkraftparken i april i år, då han hävdade att den utgjorde ett hot mot parakiten. Senatorn har sagt sig vilja ompröva vindkraftverken efter att företaget vidtagit legala åtgärder. Motståndare till projektet sa igår att företagets beslut var att erkänna att de hade fel och att det ursprungliga förslaget verkligen hotade fågelns.

Parakitens migratoriska flygbana är mestadels inom 2 km från kusten. Sex av de föreslagna 52 vindkraftverken för Bald Hill är placerade inom 2 km från kusten. En av direktörerna för Wind Power, Andrew Newbold uppgav för tidningen The Australian att beslutet att flytta de sex vindkraftverken verkligen var en koncession. Flytten av vindkraftverken och erbjudandet om att företaget skall spendera AUS \$750,000 på programmet för återhämtning av den orangebukade parakiten talar emot att vindkraftparken inte skulle ha någon påverkan på fågelns. I en ny begäran till regeringen har företaget inhämtat råd från en expert på vilt levande djur, Brett Lane för att omkullkasta senator Campbells orsaker till att avslå förslaget om vindkraftparken. Mr Lane uppgav att såvitt han kände till så fanns det ingen dokumentation om att fågelns skulle ha förekommit inom ett område om 5 km från den föreslagna platsen för vindkraftparken, och att det i detta område inte skulle finnas något för arten passande habitat.

Han uppgav vidare att den Biosis rapport som Campbell använt för att nyttja sitt veto mot projektet överraskade risken för att parakiterna skulle träffa bladen på vindkraftverken.

Källa: EWIN HANNAN, sept 2006

Bevarandeprojekt för fåglar hyllas

Den första globala revideringen av hotade arter har visat att 16 arter fåglar som under mitten av 1990-talet var på gränsen till utrotning har räddats genom bestämda bevarandeåtgärder.

Majoriteten av dessa fågelarter, och som omfattar arter som kakarikin från Norfolk Island till mauritusparakiten, hade populationer som uppgick till mindre än 100 individer år 1994.

De flesta arter förväntades dö ut. Men bevarandeorganisationer säger att resultaten visar att man med internationell samverkan och med adekvat avsatta medel så går det att stoppa en arts utförsång och vända trenden att antalet fågelarter minskar. Men man varnar även för att regeringar över hela jorden totalt sett gör för lite för att rädda miljontals fåglar från att gå förlorade för evigt. Författaren av rapporten dr Stuart Butchart, och även en expert vid den englandsbaserade organisationen BirdLife International, uppgav: "Dessa framgångar visar att det går att förhindra att en art utrotas om det finns en politisk vilja och samverkande åtgärder.

"Vi behöver öka våra insatser avsevärt för att förhindra förluster i biodiversitet och fler arters utrotning under kommande decennier." I sin studie som publicerats i tidningen Oryx, så tittade dr Butchart på 27 arter fåglar som var klassade som kritiskt hotade/Critically Endangered – den högsta klassificeringen av hot om utrotning - under 1994. På de få platser där fåglarna fortfarande fanns kvar genomfördes bevarandeåtgärder.

Källa: MAXINE FRITH, aug 2006

<http://news.independent.co.uk/environment/article1222222.ece>

Tävling till förmån för mauritiusparakiten

Företaget Catovair, den lokala grundaren av bevarandeprogrammet för mauritiusparakiten (*Psittacula eques*) lanserade en nationell tecknings- och namntävling bland skolbarnen på ön Mauritius. Tre ungar av mauritiusparakiten skulle namnges och för att öka medvetandet för denna endemiska fågelart så bad man förutom om ett förslag på namn, även om en teckning av fågeln i dess naturliga miljö. Tävlingen var väldigt framgångsrik, nästan 200 teckningar skickades in. Vinnare var: Sandesh Saddul, Tania Naigum, Emilie Wong Chong och de tre namnen som valdes ut för ungarna var: Zoliver, Lolita och Bocato.

Programmet för bevarande av mauritiusparakiten erhåller ekonomiskt stöd även från Durrell Wildlife Conservation Trust, North of England Zoological Society, World Parrot Trust och National Parks & Conservation Services (Mauritius).

Källa: TRAFFIC Bulletin, juli 20 06

En flyktings otroliga resa

Två papegojor betyder allt för deras ägare, 15 åriga tamilska flyktingen Bhovana Nishanthini Lombert. Så hängiven sina befvädrade vänner var denna tonåring så att hon var villig att ta dem och inget annat med sig på en svår sjöresa från det krigshärjade Sri Lanka till ett flyktingläger i södra Indien. Fåglarna satt på hennes axlar under hela resan. Bhovana är en av 4000 tamilska flyktingar från Sri Lanka som har flytt från sina hem på norra Sri Lanka beroende på de allt fler skärmytslingarna mellan armén och rebellerna, de tamilska tigrarna.

Flyktingarna färdas över det 30 km breda området till havs som skiljer Sri Lanka från den sydligaste indiska staten Tamil Nadu, och flyktingarna genomför resan ombord på överfulla små fiskebåtar. Ibland finns det inte utrymme att sitta ned – än mindre bära med sig ett par papegojor - när så många som 20 människor står ihop kurade över sina magra tillhörigheter.

När hon så kom till Indien fick Bhovana – som alla andra flyktingar genomgå en tuff utfrågning av indiska säkerhetsorganisationer.

Men Bhovana's ankomst medförde ett efterlängtat avbrott i vad som annars kan vara en spänd och besvärlig byråkratisk procedur. "Jag älskar dessa fåglar lika mycket som jag älskar mina tre bröder och mina föräldrar. Fåglarna är en del av min familj" sa hon.

Sadie, papegoja till er tjänst

Det är möjligt att Sadie är den enda papegojan som är certifierad. Sadie själv är ny på jobbet, rent officiellt. Hennes registreringshandlingar och ID kort kom från the Service Animal Registry of America för endast sex veckor sedan. Hursomhelst så har denna 2 åriga gråpapegoja varit engagerad i en pågående, på axeln, jobpträning med James Eggers från Maplewood, Missouri USA för mer än ett års tid. Detta arbete har varit en livräddare för dem bägge två. Eggers har fått diagnosen bipolar med psykotiska tendenser. Han lider av svår depression och potentiellt farliga humörsvängningar. Medicinering hjälper till att kontrollera problemet. Sadie kontrollerar det utan bieffekter. Negativa bieffekter skall tilläggas.

Sett från den positiva sidan så är Sadie lika mycket Eggers bästa vän som hon är hans assistansfågel. Då Eggers har en lätt hörselnedsättning så fungerar Sadie som hans hörselhjälpl. När telefonen ringer säger hon automatiskt "Hallå" och när någon ringer på dörren så frågar hon "Vem är det?" Men hennes primära arbete är att hjälpa Eggers att vara interaktiv med människor på ett positivt sätt. På grund av hans sjukdom så har detta tidigare varit svårt för Eggers. "Men alla de erfarenheter jag gjort med folk när Sadie har varit med har bara varit positivt, uppger Eggers. Sadie förbättrar definitivt

min sinnesstämning. När jag får en ångestattack så börjar jag prata högre och hon gör det samma. Hon säger Jim jag älskar dig, du är OK eller Det kommer att gå bra. Hon talar om för mig att slappna av. Hon är verkligen något enastående, uppger Eggers. Även om lagen, the Americans With Disabilities Act inte kräver att assistansdjur är licensierade eller certifierade, så tyckte Eggers att det skulle vara enklare för honom att få ha med sig fågeln om han registrerade henne. Och så har det varit. Innan jag hade fått hennes ID kort så kunde vi i stort sett endast gå ut på gatan. Nu kan vi gå på alla ställen. Vi kan åka buss tillsammans. Vi kan gå i stort sett överallt, uppger han. Jag plockar fram hennes kort och stoppar på så sätt varje diskussion redan i början. Sadie är som ett American Express kort," uppger Eggers. "Jag går inte hemifrån utan henne."

Källa: SARAH NEWMAN, St. Louis Post-06/10/06

<http://www.stltoday.com/stltoday/lifestyle/stories.nsf/pets/story/0F7DB0853BFC6C95862571FE007E89A1?OpenDocument>

Från de svenska representanterna: Vi vill så här i sista numret innan jul, tacka er medlemmar för ert stöd under året till World Parrot Trust. Medlemsavgifter spelar en viktig roll för de åtgärder för vilda och tama papegojor som WPT genomför. Även donationer och andra bidrag som exempelvis försäljningar av bilar och bidrag genom testamenten genererar medel till fonden. Det är flera svenska medlemmar som under åren donerat pengar utöver medlemsavgiften, någon har skänkt en kamera till stöd för ett projekt som WPT genomför till papegojornas fromma, någon annan har donerat medel genom att födelsedagsgäster har skickat in penningbidrag i stället för att köpa presenter. Till er säger vi ett varmt tack för ert bidrag och engagemang.

Så sätten att bidra är många. Om ni skänker en tanke till WPT i julklapps tider och kanske donerar en liten summa pengar så kan vi försäkra att era medel går rätt in i verksamheten utan några avbräck eller avgifter till mellanhänder. Slutligen vill vi lite i för tid önska er en fridfull och vilsam jul och nyårshelg.

Dan Paulsen

Bo Gerre